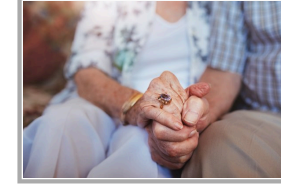

- Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.

OLGUNLUK (2)

OLGUNLUK NEDİR?

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Linkteki [videoyu](http://www.youtube.com/watch?v=N1xyucWEZU0&feature=related) (<http://www.youtube.com/watch?v=N1xyucWEZU0&feature=related>) seyredelim.

Linkte 45 saniye içinde bir çileğin olgunlaşma sürecini gösteren hızlandırılmış bir video var. Aslında bir çilek bir ay kadar sürede olgunluğa erişir.

Bir meyvenin olgun olup olmadığını anlamak çok basittir; gözle görebiliriz, tadını alabiliriz.

Türkçe sözlük olgunluğu şöyle tanımlıyor: İnsanların bilgi, görgü ve hoşgörü bakımından gereği kadar gelişmiş olma durumu, yetkinlik, kemal.

Kutsal Kitap'ta "yetkinlik" kelimesi sık sık gözümüze çarpar. Olgunlukla eşdeğer bir kelimedir.

Şu soruları aramızda konuşalım.

Bir meyvenin olgun olduğunu anlayabiliyoruz. Peki bir insanın yetkin olduğunu nasıl anlarız? Aramızda konuşalım.

Pavlus Efes kilisesine şöyle sesleniyor:

"Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz." (Ef.4:13)

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) veya kamu malı.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18

OLGUNLUK NEDİR?

Aşağıdaki yazı Cüneyt Ülsever'in Hürriyet gazetesine yazdığı bir makaleden alınmıştır. Yüksek sesle okuyalım ve yazının ardından gelen soruları birlikte cevaplandıralım.

İnsanoğlu, ergenlik yaşına ulaştıktan sonra, aldığı sosyal öğreti gereği “olgunlaşmaya” zorlanır. Bu zorlama öyle etkin ve sinsi bir zorlamadır ki insan bu durumu bir dayatma olarak değil, doğal bir süreç olarak algılar. Nasıl ki, biyolojik olarak büyümek doğaldır, biyolojik olarak büyüyen insanoğlu geçen yıllar içinde doğal olarak aklını da büyütür, büyüyen aklın yolu da olgunlaşmaktır.

Genel algılama budur!

“Ben olgunlaşmayacağım” diyen birinin normal bir insan olmadığı düşünülür. Zaten böyle bir tavra giren insan sayısı da çok ama çok azdır.

Olgunlaşma hayatın doğal bir parçası, olgunlaşma büyümenin, erginleşmenin en önemli göstergesidir. Peki, kaçınılmaz süreç olgunlaşma nedir?

“Olgunlaşmadan” önceleri olgunlaşmayı bilgelik zannedirdim.

Olgun insan her şeyi bilir!

“Olgunlaşmadan” önceleri olgunlaşmayı çevreyi tamamen denetim altına alma gücü olarak algıladım.

Olgun insan her şeye hakim insandır.

“Olgunlaşmadan” önceleri olgunlaşmayı her istediğini elde etme gücü zannedirdim.

Olgun insan her istediğine ulaşan insandır.

Sonunda öğrendim ki bilgelik ancak kenarından köşesinden yakalanır, çevreyi tamamen denetim altına almak mümkün değildir, her şeye hakim olmak ise sadece bir hayaldir.

İşte bunları kavradığım gün nispeten olgunlaştığımı da kavradım.

Olgunlaşma eğer varsa, olsa olsa insanın haddini öğrenmesidir.

Bu hafta boyunca tutum ve davranışlarımızda bilgimize, hizmetimize, konumumuza güvenerek yaptığımız şeyler varsa bunları araştıralım.

Özellikle kilisede, kardeşlerle ilişkilerde yetkin davranışlar göstermekte hangi açılardan zorlanıyorsunuz? Bu soruyu bu hafta düşünüp gelecek hafta paylaşabilirsiniz.

Olgun tutumlar geliştirebilmek için hangi adımları atmamız gerektiğini düşünelim. Bir liste yapıp bu konuda dua edelim, Rab'den yardım isteyelim.

Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

İnsan büyüdükçe düşüncelerinde ve tutumlarında olgunlaşır. Pavlus şöyle diyor: *“Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım.”* (1Ko.13:11)

Yazıyı da düşünerek, kendi ilişkilerimizin, hizmetimizin ve iç yaşamımızın ruhsal olgunlaşma süreci hakkında neler söyleyebiliriz?

YETKİN OLUN!

İki derstir olgunluğu meyvelerle ilişkilendiriyoruz. Bir önceki bölümde içten olmayan bir ruhsallığın olgunluk, yetkinlik olmadığını öğrendik. Tıpkı ham bir karpuz gibi dıştan çok olgun görünüp içten tadının ve kokusunun olmaması gibi.

Olgunluk zaman alan ve doğru şartlara bağlı olan bir süreçtir. İman etmemizden itibaren Tanrı ile olan ilişkimize, Kutsal Kitap'ın yönlendirmesine, Kutsal Ruh'la birlikteliğimize bağlı olarak ilerleriz. Yetkinliğimiz düşüncelerimizin yenilenmesiyle, Tanrı'ya itaatle gelişir.

Nasıl ki bir meyvenin olgunluğunu tadından ve kokusundan anlayabiliyorsak, bizim olgunluğumuz da tutum ve davranışlarımızda görülür. İsa Mesih Dağdaki Vaaz'ının hemen hemen ortasında şöyle der: *“Bu nedenle göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”* (Mat.5:48)

Bu öğütten önceki bölüm de bizden nefret edenleri sevmemiz, düşmanlarımıza şefkat göstermemiz, bize zulmedenler için dua etmemiz hakkındaydı. Bu ayetten sonrası da ikiyüzlülük hakkındadır. Bu konuların ortasında İsa Mesih yetkin olmamızı özellikle belirtir. Bu olgunluk, yetkinlik, Tanrı'nın düşüncesinin ne olduğunu gerçekte anlayıp içten bir ruhsallıkla davranmak demektir.

Kutsal Kitap'ta adı geçen peygamberlerin ya da Tanrı'yı hoşnut eden kişilerin hatasız, mükemmel kişiler olmadıklarını görüyoruz. İlk baştaki tutumlarından sıyrılarak Tanrı'yla ilişkilerindeki güçlü birliktelikle adım adım yetkinliğe eriştiler.

Efesliler 4:13'te, Mesih'in kilisesinin bir gün olgunluk düzeyine erişeceği söylenir. Olgunluk erişilmesi gereken bir hedeftir. Aynı zamanda bu sadece şahsi bir şey değil, kiliseyle birlikte çıkılan bir yolculuktur. Birçok tutumda olduğu gibi, olgunluk da tek başınayken gelişebilen bir şey değildir, karşılıklı ilişkilerde kendini gösterir.

Ayrıca denemeler, sıkıntılar aracılığıyla da yetkinliğe erişiriz. Bu konuyu www.derindegisim.org adresindeki “Acı Çekmek” üniteleriyle işleyebilirsiniz.

OLGUNLUĞUN MEYVELERİ

Aşağıdaki örnekleri okuyalım. Örneklerdeki kişilerin tutum ve davranışlarının “ruhsal olgunluğun” meyveleri olup olmadıklarını değerlendirelim. Sizce, olgun olmayan davranışlarının ardında hangi düşünce yatmaktadır? Bu düşünceleri değiştirmek için nasıl bir süreçten geçilmesi gerektiğini aramızda konuşalım.

- Sefa ve Cevdet uzun zamandır imanlılar. Bir arkadaş ortamında sohbet ediyorlar:
Sefa: Dünya ne hale geldi kardeşim. Şuraya bak, annesini dolandırmış adam!
Cevdet: Ama sonlarını hiç düşünmüyorlar. Bu dünyada yedin içtin ne olacak... Sonunda ölmeyecek misin?

Gözünü bir açacaksın, cehennemdesin.

Sefa: Haha! Kutsal Kitap'ta böyle kişilere ne olacağı açıkça yazılı. O zaman bir gelsin de, bakalım kimi dolandırabilecekler?

- Didem iki ay önce eşini kaybetmiştir. Bir dua toplantısına katılır. Herkes dua etmektedir. Didem de dua eder:
Didem: Rab, neden benim eşimi aldın? O daha çok gençti. Beni yalnız bıraktın. Çok seviyordum onu. Neden onu korumadın? Çok acı çekiyorum...
Dualar bittikten sonra Neslihan Hanım, Didem'in yanına gelir.

- Didemciğim, duanı dinledim. Bence böyle dualar etmemelisin. Rab her şeyi bilendir. O senin için de en iyisini bilir. Sorgusuz sualsiz biz O'dan gelen her şeyi kabul etmeliyiz. Bir dahaki sefer umarım dikkat edersin.

• Kilisede yemek yenmiştir. Timur ve İlhan o gün sokakta Rab'bin sözünü yaymak için dolaşmışlardır. Timur: Seyfi ağabey çok güzel yemek yapmış. Ellerine sağlık. Mutfakta da kimse yok. İlhan gel bulaşığa yardım edelim. İlhan: Çok isterdim de, bugün çok dolaştım. Benim armağanım müjdecilik. Eminim hizmet armağanı olan bir kardeş bunu yapacaktır.

MUSA'NIN DEĞİŞİMİ

Musa, Kutsal Kitap'ta Tanrı'yla ilişki, alçakgönüllülük, hikmet ve önderlik bakımından en önemli ve yetkin kişilerden biridir. Ama Musa bu konuma bir günde gelmedi.

Aşağıdaki ayetleri okuduğumuzda, Musa'nın ilk günden itibaren nasıl bir değişim gösterdiğini anlayabiliriz.

Mısır'dan Çıkış 2:1-3:11 ayetlerini yüksek sesle okuyalım, daha sonra aşağıdaki soruları birlikte cevaplandıralım.

Musa'nın, 2:1-11 ayetlerinde anlatılan davranışı ile 3:7-11'de anlatılan tutumu arasında nasıl bir fark görüyorsunuz?

Bu yetkin davranışa Musa'yı hangi etkenler getirebilmiştir? Bu etkenler bizim hayatımızda görülüyor mu?

Üniversite de soyadı "bilir" olan bir arkadaşımız vardı. Ona takılırdık:

- Sen ne bilirsin?

O da cevap verirdi:

- Haddimi bilirim!

İleri yıllarda anladım ki bu arkadaşım "olgunluğu" bizden önce yakalamış bir insandı.

Haddini bilmek!

İşte olgunluk budur!...

Olgunluk çevreyi olduğu gibi kabul etmektir.

Uzun süre etrafınızdaki olguları değiştirmek için uğraşırsınız, bir kısmını değiştirmeyi becerirsiniz de. Ancak, bazı temel olguları öyle kolay kolay değiştiremezsiniz.

Bu durumda çok kızar, çok bozulur, öfke duyar, kaderinize kızar, velhasıl uzun süre değiştiremediklerinizi değiştirmek uğruna kahrolursunuz.

Sonunda bir gün, belki bıkar, belki haddinizin bilincine varır ve değiştiremediklerinizle yaşamayı öğrenmeye başlarsınız.

Hayatta en büyük öğreti neyi değiştirebileceğini, neyi değiştiremeyeceğini öğrenmektir.

Değiştiremediklerinizle yaşamayı kabullenmek de olgunlaşmaktır.

Hatta bilgelik de budur, insan bu gerçeği kabul ettikten sonra çevresini denetim altına aldığı duygusuna da kapılır.

Olgunluk neden gereklidir?

Huzur için!

Huzur değiştiremediklerinizle birlikte yaşama sanatıdır.

Cüneyt Ülsever'in olgunlukla ilgili yazısını okuduk. Bu yazıda daha çok kişisel olgunlaşma süreci anlatılmakta. Ancak bizim ruhsal olgunluğumuz da bu kişisel olgunluk gibi yavaş bir gelişim gösterir.